

Ступањем на снагу овог статута престаје да важи Статут Фармацеутске коморе Србије бр. 7 од 9. децембра 1997. године.

У Београду, 6. јуна 2006. године
Председник Скупштине,
дипл. фарм. Дубравка Мартинов, с.р.

На основу члана 7. тачка 1. Закона о коморама, и члана 35. Статута Коморе биохемичара Србије, Скупштина Коморе биохемичара Србије на Седници одржаној 6. октобра 2006. године, донела је

ЕТИЧКИ КОДЕКС

биохемичара

Део I: ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Етички кодекс биохемичара (у даљем тексту: Кодекс) обавезан је за дипломиране фармацеуте медицинске биохемичаре, дипломиране фармацеуте специјалисте медицинске биохемије и докторе медицине специјалисте клиничке или медицинске биохемије који као професију у Републици Србији обављају послове биохемије у здравственим установама и приватној пракси (у даљем тексту: биохемичари) и који су чланови Коморе биохемичара Србије (у даљем тексту: Комора).

Члан 2.

Кодекс утврђује опште моралне норме понашања биохемичара у вршењу струке и обавезују члана Коморе.

Дужност је биохемичара да се као члан Коморе и органа и тела Коморе придржава утврђених правила овог етичког кодекса, као и да правилно примењује и спроводи њихове одредбе.

Члан 3.

Придржавајући се начела Кодекса биохемичар ће поштовати, одржавати и унапређивати морални и стручни ниво медицинско-биохемијске делатности на подручју:

- односа са корисницима услуга и колегама здравствене струке,
- избора лабораторијске методологије и технологије,
- контроле, оцене и процене квалитета рада,
- права корисника лабораторијских услуга на приватност и тајност,
- образовних програма и сталног стручног усавршавања,
- истраживања и развоја.

Члан 4.

Етички одбор Коморе мора покренути поступак против чланова који крше једно од темељних начела или поједине одредбе Кодекса код Комисије за посредовање Коморе и Суда части Коморе.

Део II: ОПШТА НАЧЕЛА

Глава 1. Опште обавезе биохемичара

1. Опште одредбе

Члан 5.

Биохемичару је основно начело брига о здрављу становништва.

Члан 6.

Биохемичар је дужан да чува достојанство и част звања, што је његова професионална дужност, а посебно да не учествује ни у једној активности која би штетила угледу струке.

Члан 7.

Биохемичар је дужан да у току трајања мандата у коме је именован у органе и тела Коморе у својим иступима, контактима и деловању ради на афирмацији Коморе на добробит свих чланова Коморе.

Члан 8.

Свој рад и деловање именовани члан Коморе остварује доследним поштовањем демократске процедуре, Статута и аката Коморе.

Члан 9.

Биохемичар је дужан да суделује у раду стручних тела на подручју медицинске и клиничке биохемије и других сродних струка, ако је позван.

Лично је право биохемичара чланство и суделовање у раду струковних и стручних организација, које штите његове професионалне интересе.

Члан 10.

Биохемичар не сме користити радно место за личну корист мимо законски или уговорно одређених намена нити то омогућити другој особи.

Члан 11.

Наменским средствима биохемичар мора да располаже одговорно и разумно.

Члан 12.

Биохемичар мора да познаје прописе и могућности рада у ванредним ситуацијама, те поштујући начела сигурности и солидарности мора се одазвати на позив у посебним и ванредним приликама.

Члан 13.

Биохемичар је одговоран за увођење, израду и коришћење клиничко-биохемијских анализа и руковање хуманим биолошким материјалом према опште прихваћеним стандардима.

Члан 14.

Биохемичар је дужан да се стално усавршава, прати савремена научна и стручна сазнања о клиничко-биохемијским лабораторијском поступцима, лабораторијској опреми и другим медицинским средствима.

Биохемичар је дужан да у току професионалног радног живота стиче нова знања из области организације и управљања лабораторијом, система квалитета, информационих технологија и вештине комуникације.

Члан 15.

Биохемичар треба да сарађује с организацијама које имају за циљ унапређење медицинске и клиничке биохемије тако да улагањем свог времена и средстава доприноси њиховом развоју и раду.

Члан 16.

Биохемичар је дужан да сарађује са осталим здравственим радницима.

Члан 17.

Биохемичар стручно доприноси раду васпитно-образовних установа пружајући здравствену заштиту.

2. Учесће биохемичара у заштити здравља

Члан 18.

Биохемичар увек мора бити у служби очувања и унапређења здравља становништва. Биохемичар се подједнако односи према свим корисницима услуга.

Члан 19.

Биохемичар је дужан да пружи све доступне лабораторијске услуге корисницима клиничко-биохемијске лабораторије и да задовољи њихове потребе, како у стручном, тако и у моралном погледу.

Члан 20.

Биохемичар мора да пружи услуге болеснику без обзира на старост, пол, расу, народност, религију, политичку припадност, имовински и друштвени положај, те лични однос према кориснику.

Члан 21.

Дужност је биохемичара да у односу према болесницима покаже висок степен хуманости.

Члан 22.

Дужност је биохемичара да се одупре свим настојањима група или појединца који свесно нарушавају етичка и стручна начела због личних интереса, а на штету болесника.

Члан 23.

Биохемичар мора, у границама своје струке, знања и вештине да пружи хитну помоћ оболелом који је у опасности.

Члан 24.

Биохемичар је у обавези да чува професионалну тајну.

Сви подаци о пацијенту, које биохемичар добије приликом обављања свог професионалног

рада или на други начин, сматрају се поверљивим, и треба их сматрати професионалном тајном. Од овог се изузимају законом прописане случајности.

3. Одговорности и самосталности биохемичара

Члан 25.

Биохемичар је лично одговоран за спровођење прописа у погледу израде лабораторијских анализа, као и за пружање информација у вези с тим.

Члан 26.

Израда лабораторијских анализа и издавање резултата истих, мора се извршавати у складу са добром лабораторијском клиничком праксом.

Члан 27.

Биохемичар може и треба да кориснику услуга предложи додатне мерне поступке ако према свом стручном знању сматра да ће му бити корисне и о томе обавести лекара који је упутио болесника.

Члан 28.

Биохемичар треба да упозори на непотребне анализе и да одбије да спроведе оне које су по његовом уверењу и стручном знању неприхватљиве, неетичне или за испитаника штетне.

Члан 29.

Биохемичар не може изрицати дијагнозу.

Члан 30.

Лабораторијске анализе с ознаком „хитно” треба начинити у најкраћем могућем времену и о налазу одмах извести доктора медицине.

Члан 31.

Биохемичар мора настојати да се с биолошким узорком испитаника поступа крајње рационално.

Члан 32.

У свакој лабораторији на погодан начин мора бити истакнуто име одговорног биохемичара, а када се ради у лабораторији у оквиру установе, и име одговарајућег руководиоца.

Члан 33.

Биохемичар, било да је власник, представник или заступник, не сме ни из ког разлога и ни под којим условом да склопи уговор о раду којим би се, макар и делимично, онемогућила самосталност у вршењу професије.

4. Избор лабораторијске методологије и технологије

Члан 34.

Лабораторијска опрема, прибор и реагенси морају задовољавати квалитетом према постојећим сазнањима струке, а у складу с материјалним могућностима.

